

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาได้ทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนได้มีการใช้ยาเสพติดร้ายแรงเกือบทุกประเภทเช่น กัญชา ยาบ้า และเฮโรอีน เป็นต้น จากการติดตามสภาพปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดในโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาในช่วงหลายปีที่ผ่านมาพบว่า แนวโน้มของสารเสพติดที่มีการใช้ในหมู่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่สำคัญมี 11 ชนิด คือ บุหรี่ สุรา กัญชา สารระเหย ยากระตุ้นประสาท เหล้าแหม่ง ยาแก้ปวดประสาท ไบโครบอสม ฟีนามอร์ฟีน และเฮโรอีน ถ้าไม่นับรวม บุหรี่ สุรา ซึ่งถือเป็นสิ่งเสพติดที่ถูกกฎหมายจะพบว่า ยากระตุ้นประสาทหรือยาบ้า กัญชา สารระเหย เป็นยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับยาเสพติดอื่น ๆ ข้างต้น และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในทุกตัวยา (สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542, หน้า 27) สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการใช้ยาเสพติดของนักเรียนระดับประถมศึกษาของปรีชา วิหคโตและคณะ (2541, หน้า 64) ที่พบว่า นักเรียนใช้ยาเสพติดกันมากได้แก่ แอลกอฮอล์ สารระเหย และบุหรี่ นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษาแล้วยังพบว่านักเรียนได้มีส่วนในการเป็นผู้ขายยาในสถานศึกษาด้วย ซึ่งตรงกับความเห็นของ ทวี ไครงาม (2539, หน้า 76) ที่ได้กล่าวว่า นอกจากการใช้สารเสพติดของเยาวชนในสถานศึกษาแล้วยังรวมไปถึงการที่นักเรียนได้มีส่วนในการเป็นผู้ขายให้กับเพื่อนนักเรียนด้วยกันเองมีทั้งลักษณะของการขายเพื่อหารายได้สำหรับการซื้อหายาเสพติดมาใช้ของตนเอง และการขายในลักษณะของการเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการค้ายาเสพติดรายย่อยที่ปลอมตัวเป็นนักเรียนเข้าไปในสถานศึกษา จากปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียนไทยดังกล่าวมานั้นนับเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงว่าประเทศชาติกำลังสูญเสียทรัพยากรบุคคลกลุ่มเยาวชนที่ควรจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตไปอย่างน่าเสียดาย อีกทั้งยังแสดงถึงความล้มเหลวในการพัฒนาเยาวชนของชาติ และยังเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณในการใช้จ่ายเพื่อรักษา และปกป้องเยาวชนผู้ติดยาเสพติดอีกด้วย รวมทั้งการส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา เช่น ความขัดแย้งในครอบครัว การมั่วสุมทางเพศ และปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น ตรงกับความเห็นของ พันธุ์ศักดิ์ ภูทอง (2542, หน้า 1) ที่ได้กล่าวว่า ยาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่มีความซับซ้อนและมีผลโดยตรงต่อตัวผู้เสพรวมถึงยังส่งผลกระทบต่อผู้ใกล้ชิดต่อชุมชนและสังคม

ในระดับประเทศชาตินำมาซึ่งความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินอย่างมหาศาล นอกจากนี้กลุ่มประชากรผู้ติดเชื้อเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชนและผู้อยู่ในวัยทำงานอันนับได้ว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรด้านกำลังคนของชาติ สอดคล้องกับที่ รัศมี วิศทเวทย์ (2542, หน้า 58) ได้กล่าวไว้ว่า ในภาวะปัจจุบันกลุ่มเด็กและเยาวชนกำลังตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพเพศ หากเรายังยั้งการรุกรานของยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนไม่ได้ ก็จะนำไปสู่การสูญเสียทรัพยากรแรงงานของชาติในอนาคต และ กระทบต่อความล้มเหลวทางการศึกษา ความเสียหายทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติในระยะยาว

ผลเสียที่เกิดขึ้นจากปัญหาสุขภาพเพศดังกล่าวข้างต้นได้นำผลร้ายมาสู่คนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่นับวันจะทวีความรุนแรงและเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มองเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องรีบหาทางป้องกันและลดปัญหาสุขภาพเพศให้น้อยลง โดยได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อมุ่งหวังให้สถานศึกษาทุกสังกัดทุกโรงเรียนสามารถใช้กระบวนการเชิงระบบ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายเพื่อเสริมความเข้มแข็งของสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งได้จัดทำเอกสารทางวิชาการเรื่อง “ยุทธศาสตร์เชิงระบบและการมีส่วนร่วมกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบบสุขภาพ: องค์ความคิดในการเสริมความเข้มแข็งของสถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานมาตรการป้องกันในด้านมาตรการทางการศึกษาและมาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เป็นแนวทางให้กับผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาทั่วประเทศ สามารถนำไปพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษาในมิติด้าน การพัฒนาระบบบริหารจัดการ ระบบการเรียนการสอน และพัฒนานักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการพัฒนาสุขภาพอนามัยและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ, 2543, คำนำ) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างผู้รู้ เข้าใจ ถึงโทษของยาเสพติดและรู้จักหลีกเลี่ยงป้องกันตัวเองจากสารเสพติดประกอบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยภาพรวมจะมุ่งเน้นการดำเนินงานในลักษณะของการป้องกันไม่ให้เกิดการใช้ยาเสพติด โดยใช้มาตรการทางการศึกษาเป็นแนวทางสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2538, หน้า 5) นิमित รัศมี (2544, หน้า 2) มีความเห็นสอดคล้องในทำนองเดียวกันว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ และ พรศรี พัฒนพงษ์ (2520, หน้า 5) กล่าวว่า การให้การบำบัดรักษาเป็นวิธีการแก้ไขปัญหายาที่ปลายเหตุ เป็นการพยายามที่จะดึงบุคคลที่ได้รับพิษจากยาเสพติดให้กลับมาสู่ภาวะเดิมอีกซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

ได้ยากลำบาก คังนั้นการป้องกันไม่ให้คนที่ติดยาเสพติดไปติดยาเสพติดนับว่าเป็นมาตรการที่สำคัญซึ่งจัดว่าดีกว่าการแก้ไขปัญหานี้ในภายหลัง

สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนที่ขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต่อไปอีก 3 ปี เพื่อให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนที่ด้อยโอกาสในชนบทนั้นก็ประสบปัญหาด้านการแพร่หลายของยาเสพติดในโรงเรียนเช่นเดียวกับโรงเรียน โดยทั่วไปคังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่จะต้องเข้าไปมีบทบาทด้านการป้องกันปัญหาเสพติดแก่นักเรียนเหมือนกับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาเพราะจากการประชุมระดมสมองผู้มีประสบการณ์แก้ปัญหายาเสพติดพบว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2540, หน้า 76) และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทในการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเช่นงานวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบึง จังหวัดพะเยา ของ ประดิษฐ์ อินตา (2543, หน้า 71) พบว่า ครูในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมในเรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข และยาเสพติดในระดับดีมาก รวมทั้ง อัคริยา พนิษฐกรรมกุล ได้ให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเรื่องบทบาทของครูในการป้องกันการให้สารแอมเฟตามีน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ครูจะต้องเน้นแนวทางการป้องกันยาเสพติด โดยสอนให้ผู้เรียนเกิดการสร้างภูมิคุ้มกันตนเองจาก ยาเสพติด (อัคริยา พนิษฐกรรมกุล, 2543, หน้า 100) บทบาทในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ นักเรียนนั้นควรคำนึงบทบาทตามบทบาทด้านการศึกษาและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการและผู้ที่จะมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติทางบทบาทดังกล่าวก็คือครูสังกัดมัธยมศึกษา

ครูสังกัดมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการปฏิบัติบทบาทด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นการป้องกันปัญหายาเสพติดตามแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพราะครูสังกัดมัธยมศึกษาเป็นผู้ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่ผู้เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาในรายวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งหลักสูตรสังกัดมัธยมศึกษา ได้สอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งโดยตรงและสัมพันธ์เนื้อหาเข้าไปใน รายวิชา ส101 เรื่องการปฏิบัติตามหลักธรรมในการพัฒนาตนเอง รายวิชา ส043 (กฎหมายน่ารู้) และสามารถแทรกเนื้อหาเสพติดเข้าสู่ทุกรายวิชาที่จะเชื่อมโยงกับการนำธรรมะมาสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่นักเรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 3) และยังทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เช่น ทำเอกสารเพื่อรณรงค์ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติด การจัดป้ายนิเทศให้ความรู้เรื่องการป้องกันปัญหายาเสพติด เป็นต้น ซึ่งถ้าครูสังกัดมัธยมศึกษาสามารถ

ปฏิบัติบทบาทของตนได้ผลดีก็ย่อมมีผลทำให้การป้องกันยาเสพติดของนักเรียนประสบผลสำเร็จมากขึ้นและส่งผลให้ปัญหาเสพติดของนักเรียนลดลงตามไปด้วย

อำเภอจาวเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดลำปางที่มีการเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด เนื่องจากเป็นทางผ่านของถนนสายเอเชียจึงทำให้มีการติดต่อกับคนนอกพื้นที่ได้ง่ายและอาจถูกใช้เป็นเส้นทางขนส่งยาเสพติดทั้งนี้เพราะมีสถานที่ที่เป็นจุดพักรถบรรทุกหรือผู้ที่ขับรถทางไกล ขณะเดียวกันก็มีเส้นทางผ่านไปยัง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา อำเภอสอง จังหวัดแพร่ อำเภอแจ้ห่ม อำเภอวังเหนือ และอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ดังเช่นตัวอย่างของการจับกุมครั้งล่าสุดในวันที่ 17 พฤษภาคม 2544 มีการจับกุมยาบ้าจำนวน 300,000 เม็ด จากจุดสกัดบนถนนพหลโยธินสายจาว - แพร่ และวันที่ 9 มิถุนายน 2544 มีการจับกุมยาบ้าจำนวน 100,000 เม็ด จากจุดสกัดบนถนนพหลโยธินสายจาว - พะเยา (สถานีตำรวจภูธรอำเภอจาว, 2544, หน้า 7) นอกจากนี้ในวันที่ 10 สิงหาคม 2544 มีการจับกุมยาบ้าจำนวน 80,000 เม็ด จากจุดสกัดเส้นทางสายจาว - พะเยา (ลานนาโพสต์, 2544, หน้า 2) จากจำนวนยาเสพติดที่จับกุมได้ดังกล่าวจึงน่าเป็นห่วงว่าเยาวชนอำเภอจาวซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตกำลังอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจาว จังหวัดลำปาง เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตใกล้พื้นที่ป่าสงวนที่มีกบประมาณปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งนำไปสู่การแพร่ระบาดของยาบ้าจนบางครั้งนำไปสู่เส้นทางการลำเลียงยาบ้า นอกจากนี้ยังอยู่ในย่านของชุมชนชาวเขานมีจำนวนประชากรเป็นสองในสามของชาวพื้นราบอำเภอจาวที่ยังมีปัญหายาเสพติด (โครงการเวทีสัญญาประชาคมจังหวัดลำปาง, 2543, หน้า 26) ทำให้มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 เป็นชาวเขาซึ่งพบว่า มีนักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อยาเสพติดอยู่ร้อยละ 1.00 หรือ 23 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2,299 คน (สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจาว, 2544) จากที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติดแพร่ระบาดดังกล่าวข้างต้นจึงน่าเป็นห่วงว่าปัญหายาเสพติดจะเพิ่มมากขึ้นและทวีความรุนแรงในโรงเรียน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่ของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทุกโรงเรียนที่จะต้องปฏิบัติบทบาทในการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน โดยใช้มาตรการทางการศึกษา และมาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่นักเรียนในโรงเรียนตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ปัญหายาเสพติดแพร่ระบาดเพิ่มมากขึ้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นคนในท้องถิ่นอำเภอจาว ได้มีความเป็นห่วงถึงปัญหายาเสพติดที่จะเกิดขึ้นแก่เยาวชนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเพื่อให้ทราบถึงบทบาทของครูสังคมศึกษาในด้านมาตรการทางการศึกษาและมาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตาม

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่น่าจะมีผลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอจาว จังหวัดลำปาง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาบทบาทของครูสังคมศึกษาต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอจาว จังหวัดลำปาง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร คือ ครูสังคมศึกษา นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด
วิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจาว
จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545

ขอบเขตด้านเนื้อหา คือบทบาทของครูสังคมศึกษาต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดของ
นักเรียนตามมาตรการป้องกันยาเสพติดของสำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินงานจัดกิจกรรมตามมาตรการทางการศึกษา และมาตรการเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนคือ ในห้องเรียน มาตรการทางการศึกษา ได้แก่
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนมาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การจัดป้ายนิเทศ
การจัดบอร์ด การประกวดเรียงความ คำขวัญ ภาพวาด เป็นต้น และนอกห้องเรียน มาตรการทาง
การศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วน มาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ได้แก่
การจัดนิทรรศการ การจัดกิจกรรมเสด็จตามสาย กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมรณรงค์ต่อต้าน
ยาเสพติด การทำเอกสารแผ่นพับ การจัดทำโครงการเกี่ยวกับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้
เรื่องยาเสพติด เป็นต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาท หมายถึง การปฏิบัติของครูสังคมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
อำเภอจาว จังหวัดลำปางเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดที่จะเกิดแก่นักเรียน โดยดำเนินการตาม
บทบาทด้านมาตรการทางการศึกษาและมาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามมาตรการป้องกันของ
สำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในห้องเรียน และ
นอกห้องเรียน

ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมี หรือ วัตถุชนิดใดๆเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจมีอาการถอนยาเมื่อขาดยา และมีสุขภาพทรุดโทรมอันได้แก่ ยาบ้า ผิ่น กัญชา เฮโรอีน และสารระเหยเป็นต้น

การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การปฏิบัติตามบทบาทของครูสังคมศึกษาคำนึงมาตรการทางการศึกษาและมาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามมาตรการป้องกันของสำนักงานกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้แก่ นักเรียน เพื่อเป็นการป้องกันปัญหายาเสพติดในกลุ่มนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภองาว จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2545

ครูสังคมศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภองาว จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2545

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภองาว จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2545

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่และผู้รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภองาว จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2545

หัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภองาว จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2545

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภองาว จังหวัดลำปาง ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงบทบาทของครูสังคมศึกษาต่อการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภองาว จังหวัดลำปาง

2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อครูสังคมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดลำปาง ในด้านการดำเนินการเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่จะเกิดแก่นักเรียน

3. ข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ได้ช่วยเป็นข้อมูลพื้นฐานแก่ผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดลำปางในการกำหนดนโยบายด้านการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University